

C U P R I N S

Prefață	7
1. În sala de judecată a lui Pilat	8
2. Golgota	24
3. „S-a sfârșit!”	38
4. În mormântul lui Iosif	46
5. „A înviat Domnul!”	56
6. „De ce plângi?”	62
7. Pe drumul spre Emaus	68
8. „Pace vouă!”	72
9. Din nou la mare	78
10. „Duceți-vă și învățați toate neamurile!”	84
11. „La Tatăl Meu și Tatăl vostru”	96

Capitolul 1

În sala de judecată a lui Pilat

Pilat dorea să-L elibereze pe Domnul Hristos, dar și să-și păstreze poziția și onoarea. În loc să-și piardă puterea lumească, a preferat să aleagă sacrificarea unei vieți nevinovate. Pas cu pas, Pilat a pășit pe drumul violării conștiinței sale. Acum s-a trezit aproape fără putere în mâinile preoților și conducătorilor. Șovăiala și nehotărârea s-au dovedit a fi ruina lui.

„Pilat a zis preoților celor mai de seamă și noroadelor: «Eu nu găsesc nicio vină în Omul acesta.»”
(Luca 23:4)

„Pe când sta Pilat pe scaun la judecată, nevastă-sa a trimis să-l spună: «Să n-ai nimic a face cu neprihănitul acesta, căci azi am suferit mult în vis din pricina Lui.»”
(Matei 27:19)

In sala de judecată a lui Pilat, guvernatorul roman, Domnul Hristos stătea legat ca arestat. În jurul Său se afla garda soldaților, iar sala de judecată era plină până la refuz de spectatori. Afară, la intrarea în sală, erau membrii Sinedriului, preoții, conducătorii, bătrânii și gloata.

După ce L-a condamnat pe Domnul Hristos, consiliul Sinedriului a venit la Pilat pentru a obține confirmarea sentinței, ca s-o poată aduce la îndeplinire. Dar acești conducători iudei n-au intrat în sala de judecată a lui Pilat. Conform legii lor ceremoniale, dacă ar fi făcut astfel, s-ar fi întinat și n-ar fi putut lua parte la sărbătoarea Paștelui. În orbirea lor, n-au putut vedea că ura aceea criminală le-a întinat deja inimile. N-au crezut că Domnul Hristos era adevăratul Miel Pascal și că, deoarece L-au respins, marele praznic își pierduse, pentru ei, semnificația.

Când Mântuitorul a fost adus în sala de judecată, Pilat nu L-a privit cu ochi prietenoși. Guvernatorul roman fusese chemat în grabă și sculat din pat, de aceea era hotărât să-și facă lucrarea cât mai repede cu putință. Era pregătit să se poarte cu Cel arestat cu o severitate de magistrat. Luându-și aerul cel mai grav, el s-a întors să vadă ce fel de om trebuia să cerceteze, pentru cine fusese sculat la o oră atât de matinală. El știa că trebuia să fie cineva pe care autoritățile iudaice erau nerăbdătoare să-l judece și să-l pedepsească în mare grabă.

Pilat privi la oamenii care-L aveau în pază pe Iisus și apoi privirea lui se opri cercetătoare asupra Domnului Hristos. El avusese de-a face cu tot felul de criminali, dar niciodată nu mai fusese adus înaintea sa un om care să aibă trăsături pline de atâta bunătate și noblețe. Pe fața Sa, el n-a văzut niciun semn de vinovăție, nicio

expresie de teamă, nici încumetare sau dispreț. El a văzut un Om plin de calm și cu o comportare demnă, a cărui înfățișare nu purta semnele unui criminal, ci semnătura Cerului.

Înfățișarea Domnului Hristos a făcut o impresie favorabilă asupra lui Pilat. Ceea ce era mai bun în natura sa a fost trezit. El auzise de Iisus și de lucrările Lui. Soția lui îi spusese câte ceva despre faptele minunate săvârșite de Profetul din Galileea, care vindeca bolnavi și învia morți. Acum, ca într-un vis, toate acestea prindeau viață în mintea lui Pilat. Și-a adus aminte de veștile pe care le auzise din diferite părți. S-a hotărât să le ceară iudeilor să-i prezinte acuzațiile pe care le aduc împotriva Celui arestat.

„Cine este acest Om și pentru ce L-ați adus?” i-a întrebat el. „Ce pără aduceți împotriva Lui?” Iudeii erau puși în încurcătură. Știind că nu puteau să-și susțină acuzațiile împotriva Domnului Hristos, nu doreau să aibă loc o cercetare publică. Au răspuns că este un înșelător, numit Iisus din Nazaret.

Pilat a întrebat din nou: „Ce pără aduceți împotriva omului acestuia?” Preoții n-au răspuns la întrebarea lui, dar, în cuvinte ce arătau iritarea lor, au spus: „Dacă n-ar fi fost un făcător de rele, nu L-am fi dat noi în mâinile tale” (Ioan 18:29,30). Când cei care formează Sinedriul, oamenii cei mai de frunte ai națiunii, aduc la tine un om pe care îl consideră vrednic de moarte, mai este nevoie să întrebi ce acuzație i se aduce? Ei sperau să-l impresioneze pe Pilat cu sentimentul importanței lor și, în felul acesta, să-l facă să consimtă la cererea lor, fără să mai fie nevoie să treacă prin multe cercetări. Erau nerăbdători să obțină ratificarea sentinței lor, pentru că erau conștienți de faptul că

Capitolul 6

„De ce plângi?”

Să se ridice capul plecat, să se deschidă ochii pentru a-L privi, urechile să asculte glasul Lui! „Mergeți repede și spuneți ucenicilor Lui că a înviat.”

Nu priviți la mormântul gol!

Nu vă jeliți ca aceia care n-au nici nădejde, nici ajutor! Iisus trăiește și, pentru că El trăiește, vom trăi și noi.

„Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu?

Nu este aici, ci a înviat.

Aduceți-vă aminte ce v-a spus pe când era încă în Galileea, când zicea că Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile păcătoșilor, să fie răstignit și a treia zi să învieze.”

(Luca 24:5-7)
